

שמות / שמות

וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרֵחִים: וְלֹא-
 יִכְלֶה עוֹד הַצִּפְּנֵינוּ וַתִּקַּח-לוֹ
 תֵּבֶת גָּמָא וַתִּמְרָהּ בַּחֲמֹר
 וּבְזָפֶת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת-הַיְלֹד
 וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר:
 וַתִּתְּצֵב אֶחָתוֹ מֵרַחֵק לְדַעֵה
 מֵהַיַּעֲשֶׂה לוֹ: וַתֵּרֶד בַּת-
 פְּרֹעֹה לְרַחֵץ עַל-הַיָּאֵר
 וַנִּעְרָתֶיהָ הִלְכַת עַל-יַד הַיָּאֵר
 וַתֵּרֶא אֶת-הַתֵּבָה בַּתּוֹךְ הַסּוּף
 וַתִּשְׁלַח אֶת-אִמָּתָהּ וַתִּקְחָהּ:
 וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ אֶת-הַיְלֹד
 וְהִנֵּה נֹעַר בִּכָּה וַתַּחֲמַל עָלָיו
 וַתֹּאמֶר מִיֵּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה:
 וַתֹּאמֶר אֶחָתוֹ אֶל-בַּת-פְּרֹעֹה
 הַאֵלֶּךְ וַקְרָאתִי לְךָ אִשָּׁה
 מִיִּנְקַת מִן הָעִבְרִית וַתִּינַק לָךְ
 אֶת-הַיְלֹד: וַתֹּאמֶר-לָהּ בַּת-
 פְּרֹעֹה לְכִי וְתִלְדִּי הָעֵלְמָה
 וַתִּקְרָא אֶת-אִם הַיְלֹד: וַתֹּאמֶר
 לָהּ בַת-פְּרֹעֹה הִילֹכִי אִתָּהּ
 הַיְלֹד הַזֶּה וְהִינִקְהוּ לִי וְאֲנִי
 אֲתֹן אֶת-שִׂכְרְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
 הַיְלֹד וַתִּנְיָקֶהוּ: וַיִּגְדַּל הַיְלֹד
 וַתִּבְאֶהוּ לְבַת-פְּרֹעֹה וַיְהִי-לָהּ
 לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר
 כִּי מִן-הַמַּיִם מִשִּׁיתָהוּ: וַיְהִי א
 בְּיָמֵים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיִּצָּא
 אֶל-אֲחִיו וַיֵּרָא בְּסִבְלַתם וַיֵּרָא
 אִישׁ מִצְרַיִם מִפְּהַ אִישׁ-עִבְרִי

בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבְכֹל-עֲבֹדָה
 בְּשׂוּדָה אֶת כָּל-עֲבֹדַת אֲשֶׁר-
 עֲבָדוּ בָהֶם בְּפָרֹךְ: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם לַמִּילֹדֹת הָעִבְרִית אֲשֶׁר
 שֵׁם הָאֶחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִית
 פְּרֹעֹה: וַיֹּאמֶר בְּלֹדְכֶן אֶת-
 הָעִבְרִית וַרְאִיתֶן עַל-הָאֲבָנִים
 אִם-בֶּן הוּא וְהִמַּתֶּן אֹתוֹ
 וְאִם-בַּת הוּא וְחִיָּה: וַתִּירֹאֵן
 הַמִּילֹדֹת אֶת-הָאֱלֹהִים וְלֹא
 עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַתַּחֲיִין אֶת-הַיְלֹדִים:
 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לַמִּילֹדֹת
 וַיֹּאמֶר לָהֶן מִדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר
 הַזֶּה וַתַּחֲיִין אֶת-הַיְלֹדִים:
 וַתֹּאמְרֵן הַמִּילֹדֹת אֶל-פְּרֹעֹה
 כִּי לֹא כְנָשִׁים הַמִּצְרִית
 הָעִבְרִית כִּי-חַיּוֹת הֵנָּה בְּטֹרֶם
 תִּבּוֹא אֱלֹהֵן הַמִּילֹדֹת וַיִּלְדוּ:
 כִּי וַיִּיטֵב אֱלֹהִים לַמִּילֹדֹת וַיִּרְב
 הָעָם וַיַּעֲצֵמוּ מְאֹד: וַיְהִי כִּי-
 יֵרְאוּ הַמִּילֹדֹת אֶת-הָאֱלֹהִים
 כִּבֵּי וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים: וַיִּצֹּ פְרֹעֹה
 לְכֹל-עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל-בֶּן
 הַיְלֹדוֹ הַיָּאֵרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ
 וְכָל-הַבֵּת תַּחֲיִין:

שמות
 א א וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הַבָּאִים מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב
 ב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רָאוּבֵן שְׁמֵעוֹן
 ג לֵוִי וַיְהוּדָה: יִשְׁשַׁכַּר זְבוּלֹן
 ד וּבְנֵימֵן: דָּן וּנְפְתָלִי גַד וְאֲשֶׁר:
 ה וַיְהִי כָל-נֶפֶשׁ יִצְאֵי יִרְדֵּן-
 יַעֲקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וַיֹּסֶף הָיָה
 וּבְמִצְרַיִם: וַיִּמַת יוֹסֵף וְכָל-אָחִיו
 ז וְכָל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֵמוּ בְּמֵאֹד
 מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם:
 ח וַיִּקַּם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יוֹסֵף:
 ט וַיֹּאמֶר אֶל-עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ: הֲבֵיא
 נְתַחֲכֶמָה לוֹ פֶּן-יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי-
 תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם-
 הוּא עַל-שְׂנָאֵינוּ וְנִלְחַם-בָּנוּ
 י וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ: וַיִּשְׁיִמוּ
 עָלָיו שְׂרֵי מַסִּים לְמַעַן עַנּוֹתוֹ
 בְּסִבְלַתם וַיְבִין עָרֵי מִסְכְּנוֹת
 לְפְרֹעֹה אֶת-פַּתָּם וְאֵת-
 י רַעַמְסֵס: וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ
 כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי
 י בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם
 יי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹךְ: וַיִּמְרְדוּ
 אֶת-חַיִּיהֶם בְּעֲבֹדָה קָשָׁה

ב מאָהיו: ויפן כה זכה וירא כי
 אין איש ויך את המצרי
 ג ויטמנהו בחול: ויצא ביום
 השני והנה שני אנשים
 עברים נצים ויאמר לרשע
 ד למה תכה רעה: ויאמר מי
 שמך לאיש שר ושפט עלינו
 ה להרגנו אתה אמר כאשר
 הרגת את המצרי וירא משה
 ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע
 פ רעה את הדבר הזה ויבקש
 להרג את משה ויברח משה
 מפני פרעה וישב בארץ מדין
 ז וישב על הבאר: ולכהן מדין
 שבע בנות ותבאנה ותדלנה
 ותמלאנה את הרהטים
 ח להשקות צאן אביהן: ויבאו
 הרעים ויגרשום ויקם משה
 וישען וישק את צאנם:
 ט ותבאנה אל רעואל אביהן
 ויאמר מדוע מהרתן בא היום:
 י ותאמרן איש מצרי הצילנו
 מיד הרעים וגם דלה דלה לנו
 יא וישק את הצאן: ויאמר אל
 בנתיו ואיו למה זה עזבתן את
 האיש קראן לו ויאכל לחם:
 יב ויאל משה לשבת את האיש
 ויתן את צפרה בתו למשה:
 יג ותלד בן ויקרא את שמו גרשם
 כי אמר גר הייתי בארץ נכריה:

ז
 כ ויהי בימים הרבים ההם וימת
 מלך מצרים ויאנחו בני
 ישראל מן העבודה ויזעקו
 ותעל שועתם אל האלהים
 כד מן העבודה: וישמע אלהים
 את נאקתם ויזכר אלהים את
 בריתו את אברהם את יצחק
 כה ואת יעקב: וירא אלהים את
 בני ישראל וידע אלהים:
 כז ויבועי ומשה היה רעה את ס
 צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג
 את הצאן אחר המדבר ויבא
 ב אל הר האלהים חרבה: וירא
 מלאך יהוה אלו בלבת אש
 מתוך הסנה וירא והנה הסנה
 בער באש והסנה איננו אכל:
 ג ויאמר משה אסדה נא
 ואראה את המראה הגדל
 ד הזה מדוע לא יבער הסנה:
 וירא יהוה כי סר לראות
 ויקרא אליו אלהים מתוך
 הסנה ויאמר משה משה
 ה ויאמר הנני: ויאמר אל תקרב
 הלם של נעליך מעל רגליך כי
 המקום אשר אתה עומד עליו
 ו אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי
 אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ויסתר משה פניו כי ירא

י מהביט אל האלהים: ויאמר
 יא יהוה ראה ראיתי את עמי
 אשר במצרים ואת צעקתם
 שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי
 ח את מכאביו: וארד להצילו
 מיד מצרים ולהעלותו מן
 הארץ הוא אל ארץ טובה
 ורחבה אל ארץ זבת חלב
 ודבש אל מקום הכנעני
 והחתי והאמרי והפרזי והחוי
 ט והיבסי: ועתה הנה צעקת
 בני ישראל באה אלי וגם
 ראיתי את הלחץ אשר מצרים
 י לחצים אתם: ועתה לכה
 ואשלחך אל פרעה והוצא
 את עמי בני ישראל
 יא ממצרים: ויאמר משה אל
 האלהים מי אנכי כי אלך אל
 פרעה וכי אוציא את בני
 יב ישראל ממצרים: ויאמר כי
 אהיה עמך וזה לך האות כי
 אנכי שלחתיך בהוציאך את
 העם ממצרים תעבדון את
 יג האלהים על ההר הזה: ויאמר
 משה אל האלהים הנה אנכי
 בא אל בני ישראל ואמרת
 להם אלהי אבותיכם שלחני
 אליכם ואמרו לי מה שמו
 יד מה אמר אלהים: ויאמר
 אלהים אל משה אהיה אשר

גם לשני האתות האלה ולא
 ישמעון לקלה ולקחת ממימי
 היאר ושפכת היבשה והיו
 המים אשר תקח מן-היאר
 והיו לדם ביבשת: ויאמר משה
 אל-יהוה בי אדני לא איש
 דברים אנכי גם מתמול גם
 משלשם גם מאז דברך אל-
 עבדך כי כבד-פה וכבד לשון
 אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם
 פה לאדם או מי-ישום אלם
 או חרש או פקח או עור הלא
 אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי
 אהיה עם-פיך והווייתך אשר
 תדבר: ויאמר בי אדני שלח-
 נא ביד-תשלח: ויחר-אף יהוה
 במשה ויאמר הלא אהרן
 אחיך הלוי ידעתי כי-דבר
 ידבר הוא וגם הנה-הוא
 יצא לקראתך וראך ושחח
 בלבבו: ודברת אליו ושמת את-
 הדברים בפיו ואנכי אהיה עם-
 פיך ועם-פיהו והוויית אתכם
 את אשר תעשון: ודבר-הוא
 לך אל-העם והיה הוא ויהיה-
 לך לפה ואתה תהיה-לו
 לאלהים: ואת-המטה הזה
 תקח בידך אשר תעשה-בו
 את-האתת:

ג

את-חן העם-הזה בעיני
 מצרים והיה כי תלכו לא
 תלכו ריקם: ושאלה אשה
 משכנתה ומגרת ביתה כלי-
 כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם
 על-בניכם ועל-בנותיכם
 ונצלתם את-מצרים: ויען
 משה ויאמר והן לא-יאמינו
 לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו
 לא-נראה אליך יהוה: ויאמר
 אליו יהוה מזה בידך ויאמר
 מטה: ויאמר השליכהו ארצה
 וישלכהו ארצה ויהי לנחש
 וינס משה מפניו: ויאמר יהוה
 אל-משה שלח ידך ואחז
 בזנבו וישלח ידו ויחזק בו
 והיו למטה בכפו: למען
 יאמינו כי-נראה אליך יהוה
 אלהי אבתם אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב:
 ויאמר יהוה לו עוד הבא-נא
 ידך בחיקך וכבא ידו בחיקו
 ויוצאה והנה ידו מצרעת
 כשלג: ויאמר השב ידך אל-
 חיקך וישב ידו אל-חיקו
 ויוצאה מחיקו והנה-שבה
 כבשרו: והיה אם-לא יאמינו
 לך ולא ישמעו לקל האת
 הראשון והאמינו לקל האת
 האחרון: והיה אם-לא יאמינו

מה-זה

אהיה ויאמר כה תאמר לבני
 ישראל אהיה שלחני אליכם:
 ויאמר עוד אלהים אל-משה
 כה-תאמר אל-בני ישראל
 יהוה אלהי אבותיכם אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב שלחני אליכם זה-שמי
 לעלם וזה זכרי לדר דר: לך
 ואספת את-זקני ישראל
 ואמרת להם יהוה אלהי
 אבותיכם נראה אלי אלהי
 אברהם יצחק ויעקב לאמר
 פקד פקדתי אתכם ואת-
 העשוי לכם במצרים: ואמר
 אעלה אתכם מעני מצרים
 אל-ארץ הכנעני והחתי
 והאמרי והפרזי והחוי
 והיבסי אל-ארץ זבת חלב
 ודבש: ושמעו לקלה ובאת
 אתה וזקני ישראל אל-מלך
 מצרים ואמרתם אליו יהוה
 אלהי העבריים נקרה עלינו
 ועתה נלכה-נא דרך שלשת
 ימים במדבר ונזבחה ליהוה
 אלהינו: ואני ידעתי כי לא-יתן
 אתכם מלך מצרים להלך ולא
 ביד חזקה: ושלחתי את-ידי
 והפית את-מצרים בכל
 נפלאתי אשר אעשה בקרבן
 ואחרי-כן ישלח אתכם: ונתתי

שישי

וילך משה וישב אל-יתר ס
 חתנו ויאמר לו אלכה נא
 ואשובה אל-אחי אשר-
 במצרים ואראה העודם
 חיים ויאמר יתרו למשה לך
 יט לשלום: ויאמר יהוה אל-
 משה במדון לך שב מצרים כי-
 מתו כל האנשים המבקשים
 כ את-נפשך: ויקח משה את-
 אשתו ואת בָּנָיו וירכבם על-
 החמר ושב ארצה מצרים
 ויקח משה את-מטה האלהים
 כה בידו: ויאמר יהוה אל-משה
 בלכתך לשוב מצרימה ראה
 כל-המפתים אשר-שמתי
 בידך ועשיתם לפני פרעה ואני
 אחזק את-לבו ולא ישלח את-
 כב העם: ואמרת אל-פרעה כה
 אמר יהוה בני בכרי ישראל:
 כג ואמר אליך שלח את-בני
 ויעבדני ותמאן לשלחו הנה
 כד אנכי הרג את-בנך בכרד: והי
 כה בדרך במלון ויפגשו יהוה
 כו ויבקש המיתו: ותקח צפרה
 צר ותכרת את-ערלת בנה
 ותגע לרגליו ותאמר כי חתן-
 כז דמים אתה לי: וירף ממנו אז
 אמרה חתן דמים למולת:
 כח ויאמר יהוה אל-אהרן לך

לקראת משה המדברה וילך
 ויפגשו בהר האלהים וישק-
 כח לו: ויגד משה לאהרן את כל-
 דברי יהוה אשר שלחו ואת
 כט כל-האתת אשר צוהו: וילך
 משה ואהרן ויאספו את כל-
 ל זקני בני ישראל: וידבר אהרן
 את כל-הדברים אשר-דבר
 יהוה אל-משה ויעש האתת
 לא לעיני העם: ויאמן העם
 וישמעו כי-פקד יהוה את-
 בני ישראל וכי ראה את-
 ה א ענים ויקדו וישתחוו: ואחר
 באו משה ואהרן ויאמרו אל-
 פרעה כה-אמר יהוה אלהי
 ישראל שלח את-עמי ויחגו לי
 ב במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה
 אשר אשמע בקלו לשלח את-
 ישראל לא ידעתי את-יהוה
 וגם את-ישראל לא אשלח:
 ג ויאמרו אלהי העברים נקרא
 עלינו נלכה נא דרך שלשת
 ימים במדבר ונזבחה ליהוה
 אלהינו פן-יפגענו בדבר או
 ד בחרב: ויאמר אלהם מלך
 מצרים למה משה ואהרן
 תפריעו את-העם ממעשיו
 ה לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה
 הן-דבים עתה עם הארץ
 והשבתם אתם מסבלתם:

י ויצו פרעה ביום ההוא את-
 הנגשים בעם ואת-שטריו
 ז לאמר: לא תאספון לתת תבן
 לעם ללבן הלבנים פתמול
 שלשם הם ילכו וקששו להם
 ח תבן: ואת-מתכנת הלבנים
 אשר הם עשים תמול שלשם
 תשימו עליהם לא תגרעו
 ממנו כי-נרפים הם על-פן
 הם צעקים לאמר נלכה נזבחה
 ט לאלהינו: תכבד העבדה על-
 האנשים ויעשו-בה ואל-ישעו
 י בדברי-שקר: ויצאו נגשי העם
 ושטריו ויאמרו אל-העם
 לאמר כה אמר פרעה איננו
 יא נתן לכם תבן: אתם לכו קחו
 לכם תבן מאשר תמצאו כי
 יב אין גרע מעבדתכם דבר: ויפץ
 העם בכל-ארץ מצרים לקשש
 יג קש לתבן: והנגשים אצים
 לאמר כלו מעשיכם דבר-יום
 ביומו כאשר בהיות התבן:
 יד ויפו שטריו בני ישראל אשר-
 שמו עליהם נגשי פרעה לאמר
 מדוע לא כליתם חקכם ללבן
 כתמול שלשם גם-תמול גם-
 טו היום: ויצאו שטריו בני ישראל
 ויצעקו אל-פרעה לאמר למה
 טז תעשה כה לעבדיך: תבן אין
 נתן לעבדיך ולבנים אמרים

לעם הזה למה זה שלחתני:
 כג ומאז באתי אל-פרעה לדבר
 בשמך הרע לעם הזה והצל
 יא לא-הצלת את-עמך: ויאמר
 יהוה אל-משה עתה תראה
 אשר אעשה לפרעה פי ביד
 חזקה ישלחם וביד חזקה
 יגרשם מארצו:

משה ואת-אהרן נצבים
 לקראתם בצאתם מאת
 כא פרעה: ויאמרו אלהם ירא
 יהוה עליכם וישפט אשר
 הבאשתם את-ריחנו בעיני
 פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב
 מפטור כב בידם להרגנו: וישב משה אל-
 יהוה ויאמר אדני למה הרעתה

לנו עשו והנה עבדיך מפים
 יז וחטאת עמך: ויאמר נרפים
 אתם נרפים על-פן אתם
 אמרים נלכה נזבחה ליהוה:
 יח ועתה לכו עבדו ותבן לא-ינתן
 יט לכם ותבן לבנים תתנו: ויראו
 שטרי בני-ישראל אתם פרע
 לאמר לא-תגרעו מלבניכם
 כ דבר-יום ביום: ויפגעו את-